

[Lykketoft]

om, at det ikke er godt nok. Jo, det er så godt, som det kunne blive.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det Radikale Venstre lægger en hel del vægt på, at de også ønskede de sociale besparelser taget ud, og det hilser jeg velkommen, jeg synes, at det er godt, at De Radikale lægger vægt på det standpunkt. Men vi kan jo også konstatere ud fra de socialdemokratiske reaktioner, at det radikale standpunkt i hvert fald ikke har været synligt nok for omverdenen. Det synes jeg er synd, for jeg vil faktisk gerne være med til at give Det Radikale Venstre et bedre ståsted på det område.

Derfor synes jeg, det er relevant at spørge Det Radikale Venstre, hvordan de forholder sig til sagerne, når vi skal i gang med at forhandle finansloven for 1993. Jeg er sikker på, at hvis Det Radikale Venstre kan sige under debatten i dag, at det også vil være deres indstilling i 1993, at der ikke skal skæres i arbejdsløshedsdagpenge, i bistandshjælp, i SU osv., vil den melding nå ud til befolkningen via medierne, og så vil Det Radikale Venstre få den position, som de åbenbart nu ønsker at have på området, og som jeg længe har håbet at Det Radikale Venstre ville indtage. Så jeg håber, at Det Radikale Venstre vil benytte lejligheden til at svare klart ja til dette spørgsmål.

Må jeg så sige til sidst til hr. Lykketoft, at det er åbenbart svært for Socialdemokratiet at forestille sig, at et forlig kan blive for dårligt. Men sådan kan det gå en gang imellem, og det betyder ikke, at SF ikke vil arbejde i et borgerligt domineret Folketing, overhovedet ikke. SF har været med i masser af forlig, og det ved hr. Lykketoft udmærket. Vi har indgået nogle forlig sammen med Socialdemokratiet, vi har såmænd også været med i nogle forlig uden om Socialdemokratiet, og det blev Socialdemokratiet jo vældig fornærmet over. Men det er da udtryk for, at SF sagtens kan arbejde i dette Folketing og også vil fortsætte med det.

Men vi er jo nødt til at vurdere fra sag til sag, om de opnåede resultater er gode nok, og det synes vi ikke i dette tilfælde. Vi synes ikke, man kan sige, at de sorte pletter er væk, når man skærer ned over for de langtidslidende. Vi synes ikke, man kan sige, at der gøres en masse for beskæftigelsen, når arbejdsløsheden bliver lige så stor til næste år, som den har været i år.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ligesom hr. Jes Lunde synes jeg også, at det på en måde var positivt, at De Radikale meldte ud, som de gjorde nu med hensyn til jobtilbudsordningen. Men så vil jeg også godt sige, at det er jo ærlig talt lidt forstemmende, når der her i allersidste sekund fremkommer meldinger, som går stik imod det, vi skal vedtage senere på dagen.

I går sagde fru Mimi Jakobsen, at CD i virkeligheden ikke brød sig særlig meget om nedskæringerne på jobtilbudsområdet, men at man var nødt til at sluge dem. Nu kan jeg forstå, at De Radikale heller ikke bryder sig om dem, men så fatter jeg ikke, at det var nødvendigt at sluge den besparelse. Jeg synes, det er lidt forstemmende, især for de arbejdsløse, som det går ud over. Det er en meget ubehagelig nedskæring. Der er i virkeligheden tale om, at man borteroderer ATB-ordningen for en lang række mennesker, at man skal arbejde i jobtilbud på ringere vilkår end dem, som normalt er gældende på arbejdsmarkedet, og det var jo faktisk ikke meningen med jobtilbudsordningen. Derfor synes jeg, det er lidt sørgeligt.

Men hvis man skal se noget positivt i det, må det være, at der i virkeligheden ikke er flertal for denne nedskæring, og lad os så håbe, at vi kan rette op på denne skævhed enten i løbet af 1992 eller i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 1993.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Fru Marianne Jelved vil senere sig noget til hr. Jes Lunde, så her skal jeg kun sige til hr. Holger K. Nielsen og hr. Lykketoft, at det er faktisk ikke en nyhed. Vi havde sagt nej til dagpengebesparelserne, mod at vi til gengæld fik vedtaget nogle principper for en strukturreform på dagpengeområdet, som ikke indebar nedskæringer, men gav arbejdsmarkedets parter et større ansvar.

At hr. Lykketoft ikke kan huske det, synes jeg er beklageligt. Der er ingen tvivl om udsagnet, vi har hele tiden sagt det, men under forhandlingsforløbet måtte vi konstatere, at der kun var flertal for et udredningsarbejde, ikke for at få vedtaget nogle principper. Så havde vi